

[Sønderby]

gaard skulle få nogle af dem lavet i sekretariatet, så de blev lidt mere saglige, og det skal jeg så beklage at hr. Poulsgaard ikke kan svare på. Men når jeg nævner det, er det, fordi jeg gerne vil takke sekretariatet, for det er så rigtigt, som fru Lilli Gyldenkilde sagde: Det er parlamentarikerne, der tager initiativerne.

Så kan vi diskutere, om alle de initiativer, vi tager, er gode, men når der kommer et medlemsforslag fra en hel række parlamentarikere beder vi jo om, at der laves undersøgelser, og alle skal spørges osv., og derfor er det altså os, der udstikker retningslinjerne. Denne debat kan måske få os til at fortsætte de drøftelser, som jeg nævnte, og som fru Lilli Gyldenkilde nu også var inde på, af mere uformel karakter ovre hos ministeren, og jeg håber, de kan fortsætte, så vi kan grave lidt dybere ned, end vi kan her. Her kan vi få nogle overskrifter; på møderne ovre hos ministeren kan vi nok få resultater, for overskrifterne i aviserne bestemmer trods alt ikke, hvad der skal ske i Nordisk Råd. Det er parlamentarikerne, der gør det.

Så jeg tror egentlig, at denne debat har været udmærket. Jeg tror også, at det er værd at vurdere de par løstagne forslag, som hr. Anker Jørgensen kom med. Vi kan jo alle sammen hver for sig tænke over det. Altså jeg sagde »løstagne«, fordi hr. Anker Jørgensen selv kaldte dem løstagne; det var ikke mig, der kaldte dem løstagne. Erhvert forslag til at forbedre Nordisk Råd, som de to forslag også var, må vi da alle sammen drøfte, og vi kan kun drøfte dem, hvis de er kastet ud, så vi kan sidde og drøfte dem ovre hos ministeren og prøve at komme til bunds i dem.

Målingen af det, der sker i Nordisk Råd, kan måske være svær at foretage, men resultaterne tror jeg alligevel vi løbende vil se. Fru Dorte Bennedsen har nævnt en række af dem, og så må vi prøve at luge de ting ud, som vi hver for sig synes ikke er som de skal være, og så må vi tage en drøftelse om det.

Dorte Bennedsen (S):

Jeg ved, at hr. Gammelgaard, om jeg så må sige, uden egen vilje er blevet nødt til at forlade salen, men jeg synes alligevel ikke, denne debat kan gå til ende uden en enkelt bemærkning omkring et synspunkt, han kom med i sit indlæg, hvor han med stor virtuositet lagde op og fik – i hvert fald opfattede jeg det sådan – gjort det

lidt komisk, at vi havde denne drøftelse af beretningen et år efter, at beretningsåret var udløbet.

Dér synes jeg nok, at det bør siges højt i denne sal, at det er der én eneste årsag til at vi har, nemlig at Folketinget har besluttet, at beretningen først skal drøftes op mod den næste session, for så kan man bruge den som en slags afsæt for debatten om den kommende session. Det fremgik ikke af hr. Gammelgaards tale. Det har altså været vores beslutning.

Jeg vil i høj grad gerne være med til at drøfte, om vi skal lave beslutningen om, så man havde en kort debat om beretningen på et tidligt tidspunkt og så en forespørgselsdebat, eller hvad det nu kunne være, til ministeren op til sessionen. Men det må i hvert fald ikke stå som en kritik af folk, der ikke har fået gjort beretningen færdig i rette tid.

Hr. Poulsgaard og hr. Gammelgaard har jo været meget kritiske over for en række ting på Nordisk Råd. Dér vil jeg gerne tilslutte mig en række af de ting, som hr. Sønderby på det område sagde i sit første indlæg.

Vi kan jo også i vort parti have kritiske bemærkninger på visse områder, verden går videre, og vi er nødt til at forholde os til det, men det har vi jo faktisk gjort på en meget konstruktiv måde og er midt i processen, nemlig ved de møder, som ministeren – og det vil jeg gerne takke ham for – har taget initiativ til. Jeg synes, det har været nogle overordentlig konstruktive debatter, og vi skal jo altså fortsætte dem her i marts måned, umiddelbart efter sessionen.

Problemet ved de møder set med hr. Gammelgaards øjne tror jeg er, at det, man siger dér, ikke giver overskrifter i aviserne, og det må hr. Gammelgaard så lære at leve med. Der kommer til gengæld nok noget mere konstruktiv ud af møderne hos ministeren end det, der blev præsteret her i dag.

Hr. Poulsgaard var inde på disse taler, skrevne af embedsmændene. Det er jo netop et område, hvor Nordisk Råd faktisk forholder sig til tingene og siger: Jamen kan vi gøre det anderledes? Traditionelt i tidernes morgen var det delegationer, der talte. Det vil sige, at når man talte på udvalgets vegne, så talte man, om jeg så sige, på tværs af en masse politiske partier. Og i erkendelse af, at det ikke er noget godt system, har Nordisk Råds miljøudvalg jo just besluttet, at i den debat, der skal foregå på Nordisk Råd